

C/2024/3450

10.6.2024

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 7 lutego 2024 r. w sprawie T-237/22, Usmanov/Rada, wniesione w dniu 17 kwietnia 2024 r. przez Alishera Usmanova

(Sprawa C-274/24 P)

(C/2024/3450)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Alisher Usmanov (przedstawiciele: D. Rovetta, M. Campa, V. Villante, M. Pirovano i M. Moretto, avvocati)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 7 lutego 2024 r. w sprawie T-237/22, Alisher Usmanov/Rada Unii Europejskiej, EU:T:2024:56, notyfikowanego wnoszącemu odwołanie tego samego dnia;
- stwierdzenie nieważności:
 - decyzji Rady (WPZiB) 2022/337 z dnia 28 lutego 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/336 z dnia 28 lutego 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014;
 - decyzji Rady (WPZiB) 2023/572 z dnia 13 marca 2023 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2023/571 z dnia 13 marca 2023 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014;
- posiłkowo, uchylenie wyżej wymienionego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi sześć głównych zarzutów.

Pierwszy zarzut odwołania: Sąd uchybił ciężącemu na nim na mocy art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej obowiązkowi zapewnienia skutecznej ochrony sądowej oraz naruszył art. 274 TFUE, a także zasadę proporcjonalności i art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Drugi zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo, odrzucając przedstawione przez wnoszącego odwołanie wnioski o ponowne otwarcie ustnego etapu postępowania, i naruszył art. 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz zasadę audi alteram partem.

Trzeci zarzut odwołania: Sąd naruszył i błędnie zinterpretował kryterium umieszczenia w wykazie a) na podstawie art. 2 ust. 1 decyzji 2014/145⁽¹⁾ i art. 3 ust. 1 rozporządzenia nr 269/2014⁽²⁾; posiłkowo wnoszący odwołanie podnosi zarzut niezgodności z prawem i braku możliwości zastosowania wspomnianego kryterium a) na podstawie art. 77 TFUE.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/145/WPZiB z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi (Dz.U. 2014, L 78, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających (Dz.U. 2014, L 78, s. 6).

Czwarty zarzut odwołania: Sąd przeinaczył dowody, naruszył istotne wymogi proceduralne oraz obowiązek uzasadnienia na podstawie art. 296 TFUE i błędnie zastosował wspomniane powyżej kryterium a) w odniesieniu do publikacji D. Miedwiediewa w Kommersancie.

Piąty zarzut odwołania: Sąd przeinaczył dowody dotyczące wolności redakcyjnej Kommersanta, błędnie zastosował zasady dotyczące ciężaru dowodu i wymogów dowodowych oraz naruszył art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i zasadę równości broni.

Szósty zarzut odwołania: Sąd naruszył i błędnie zinterpretował prawo pierwotne Unii, w szczególności prawo do wolności wypowiedzi.
